

Cao Minh Nguyệt

TƯỚNG LÀ CHỈ MỘT THUỞ THÔI

(Thương gửi về tâm linh người bên kia thế giới, anh ĐĐC,
và cầu mong anh thành thơ nơi Tiên cảnh.)

Những trông tình mình một thuở thôi
Hai người xa xứ giữa đờn coi
Không tìm, không hẹn, mà tương ngộ
Giữa tiệc linh đình một tối vui.

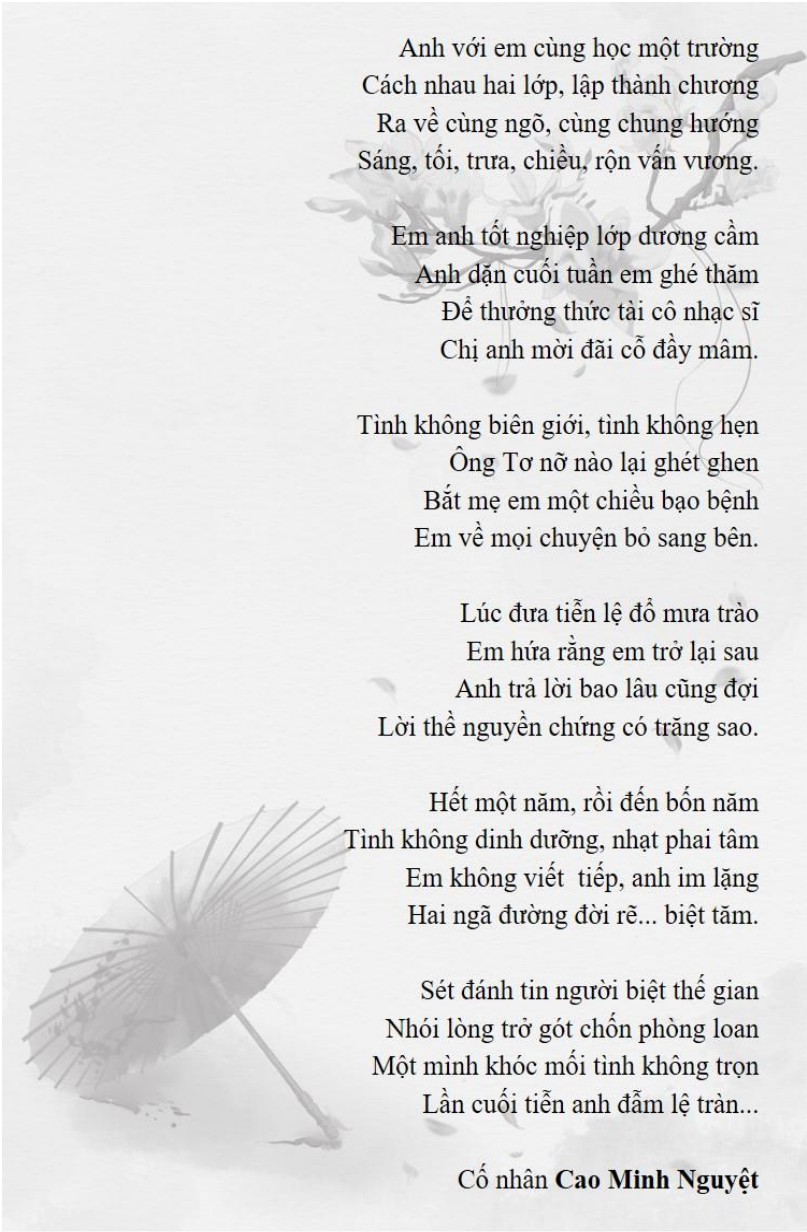
Em đến nơi cùng nhóm bạn thân
Anh vào tiệc trẻ, đáng tàn ngần
Dường như anh chẳng quan tâm lắm
Đi bước lơ là lưỡng lự chân.

Ly rượu cầm tay, em bước ra
Vô tình anh nhẹ lướt nhanh qua
Chạm tay em, cốc rơi sàn gỗ
Màu đỏ loang nhòe chiếc áo hoa.

Lúng túng anh xin lỗi thật nhiều
Nhìn em anh mắt về đui hiu
Xin đền giặt áo lòng xao xuyên
Tia mắt nhìn người rộn lửa yêu.

Bản nhạc Tango rộn thính phòng
Anh mời em, đôi bước song song
Dù nhau đi giữa khung trời mộng
Giữa chốn đông người ngỡ trống không.

Ngày lại ngày, ta quên đất trời
Sống tình rào rạt, biển chơi vơi
Nay opera, mai concert
Hai kẻ yêu nhau khó tách rời.

Anh với em cùng học một trường
Cách nhau hai lớp, lập thành chương
Ra về cùng ngõ, cùng chung hướng
Sáng, tối, trưa, chiều, rộn vãn vương.

Em anh tốt nghiệp lớp dương cầm
Anh dặn cuối tuần em ghé thăm
Để thưởng thức tài cô nhạc sĩ
Chị anh mời đãi cỗ đầy mâm.

Tình không biên giới, tình không hẹn
Ông Tư nỡ nào lại ghét ghen
Bắt mẹ em một chiều bạo bệnh
Em về mọi chuyện bỏ sang bên.

Lúc đưa tiễn lệ đổ mưa trào
Em hứa rằng em trở lại sau
Anh trả lời bao lâu cũng đợi
Lời thề nguyện chứng có trăng sao.

Hết một năm, rồi đến bốn năm
Tình không dinh dưỡng, nhạt phai tâm
Em không viết tiếp, anh im lặng
Hai ngã đường đời rẽ... biệt tâm.

Sét đánh tin người biệt thế gian
Nhói lòng trở gót chốn phòng loan
Một mình khóc mỗi tình không trọn
Lần cuối tiễn anh đắm lệ tràn...

Cố nhân **Cao Minh Nguyệt**

VĨNH BIỆT EM NGA

(*Vĩnh biệt em Nga Lê - Người em bạn đi yêu thương muôn thuở của chị*)

Nga ơi, em đã đi rồi
Tin như sét đánh rụng rời tứ chi
Thiên đàng thông thả em đi
Thế gian chị ở sầu bi mùi lòng
Còn đâu những buổi chiều hồng
Mùa hè ở Nice tang bóng chị em
Paris và ánh đèn đêm
Vẫn còn ghi đậm trong tim chị nhiều
Dượng đi thương chị đủ điều
Sống vui chị được chia đều với em
Dù đi vắng, đám cưới em
Đại gia đình vẫn bên thềm đủ đông
Con em đám cưới, vui chung
Mẫu thân chị mát, em cùng sè san
Quê nhà tình nghĩa chừa chan
Nước ngoài mình đã thân càng thân thêm
Tháng năm ở Mỹ vui êm
Tình gia tộc vẫn ngày đêm thắm nồng
Gia đình em, vợ quý chồng
Các con thành đạt hồi lòng mẹ cha
Điện đàm buổi ấy không xa
Lúc em ốm nặng sợ không qua rồi
Em trao số mệnh Chúa Trời
Nếu đi em biết mình thời về đâu
Và rằng: "*Chẳng chút lo âu*
Chỉ thương người ở phải sầu vì em."
Không ngờ lời ấy thật thiêng
Chúa thương em đã gọi riêng em về
Giờ đây lệ đổ đầm dề
Tim gan rạn nứt nặng nề tiễn em...

Cao Minh Nguyệt